

Ook na 10.000 keer is het

Bij zijn eerste dotters stond nog een operatieteam stand-by. Nu is de ingreep bijna routine voor Jacques Koolen, maar zeker niet voor de patiënt. „Het moet perfect zijn. Elke keer opnieuw.” Vrijdag neemt de cardioloog hij afscheid van het Catharina Ziekenhuis.

Arnold Mandemaker
a.mandemaker@ed.nl
Eindhoven

Meer dan tienduizend keer schoof hij een ragnijn draadje via de lies naar het hart van een patiënt om een verstopte kransslagader te openen. Maar nu heeft interven-

tie-cardioloog Jacques Koolen zijn laatste dotteringreep verricht in het Catharina Ziekenhuis Eindhoven. Hij gaat als 66-jarige met pensioen. Zijn tijd gaat hij verdelen tussen zijn kleinkind en gastcollege's geven in Zuid-Afrika. Vrijdag neemt hij afscheid van zijn collega's en artsen uit binnen- en buitenland tijdens een symposium in het Evoluon.

Koolen deed zijn eerste dotteringreep in 1983. Toen nog met een ballonnetje dat in de ader werd opgeblazen. Dat was in die tijd een experimentele ingreep. „Ik werkte in het Wilhelmina Gasthuis in Amsterdam. Bij elke dotteringreep stond een operatieteam stand-by en een ambulance

klaar aan de poort.”

Twintig procent van de patiënten met een acuut hartinfarct overleed. Nu, 33 jaar later, is de ingreep het experimentele stadium ver voorbij. Dotteren (nu met een stent, een metalen gaasje, in plaats van een ballon) verloopt in 99 procent van de gevallen zonder enig incident. „Maar routine wordt het nooit, want elke individuele patiënt is anders”, benadrukt Koolen. „Daarom bereid ik elke procedure goed voor. Het moet perfect zijn, dus geen routine. Ik weet wel hoe de procedure zal verlopen, maar voor de patiënt is het bijna altijd de eerste keer. Daarom moet je jezelf in de patiënt verplaatsen, die vol span-

voor Koolen geen routine

ning zit. Je moet vooral van mensen houden om een goede dokter te zijn, begrip tonen.”

De meeste ingrepen vinden plaats onder plaatselijke verdoving, dus de patiënt ziet de arts zijn werk doen. Alleen in uitzonderlijke gevallen wordt een volledige narcose toegepast. Dat maakt

Je moet vooral van mensen houden om een goede dokter te zijn, begrip tonen

—Jacques Koolen

Koolen een van de meest bekende cardiologen in Zuidoost-Brabant. „Ik ben een zakelijk en nuchter man. Maar ik heb zoveel briefjes en dankbetuigingen gekregen...” Hij stokt even en zegt: „Dan weet je: hier doe je het voor.”

Koolen kwam in 1992 naar het Cathrien. Met een bedoeling, vertelt hij nu. „Ik kwam de heuvel op lopen en ik wist: hier wil ik het grootste en beste hartcentrum van de Benelux neerzetten. Ik zat vol ambitie.” Het hartcentrum dat hem toen voor ogen stond, is dit jaar ook daadwerkelijk geopend.

Koolen was lange tijd voorzitter van zijn maatschap en lid van het medisch stafbestuur. Maar zijn hart ging toch vooral uit naar op-

leiden. Hij leerde honderden artsen in opleiding uit binnen- en buitenland de fijne kneepjes van het vak. Hij wordt regelmatig gevraagd als gastdocent op universiteiten wereldwijd. Letland neemt voor hem een speciale plaats in. Daar komt hij al sinds 1992 om cardiologen op te leiden.

Koolen is altijd in Amsterdam blijven wonen. Last van files had hij nooit. „Ik sta om vijf uur op en zit hier om 7.00 uur aan de koffie.” Zijn eerste aankoop na zijn pensioen wordt een werkbank. „Ik ben nogal handig. Ik heb nog een jaar werktuigbouwkunde gestuurd voordat ik overstapte naar medicijnen. Ik ga een fietsje bouwen voor mijn kleinkind.”

▲ Jacques Koolen toont de dunne draad waarmee een stent in een kransslagader wordt geplaatst. FOTO TOM VALSTAR/FOTOMEULENHOF